

[Gade]

det er et bedre udgangspunkt, end at der ikke eksisterer en ordening, hvis vi skal fremad og have bedre ordninger på dette område.

Jeg skal ved denne lejlighed ikke undlade at udtale min skuffelse over, at socialdemokraterne overhovedet ikke i denne debat har villet tage ordet, ikke har villet give bare et lille pip om, at man godt kunne se, at der var en ordening her, som helt klart trængte til forbedringer. Det er rigtigt, hvad hr. Wilhjelm siger, at det var nogle intentioner, der blev lagt frem, da ordningen i sin tid blev lavet.

Hr. Wilhjelm siger, at SF i de 7 år ikke er kommet med forslag til forbedringer. Vi vil kigge på forslaget i SF, og vi vil gennemgå det problem og selv komme med nogle forslag. Hr. Wilhjelm ved jo, at vi var enige i de ændringsforslag, han stillede, og at vi støttede dem ved anden behandling.

Men hovedpunktet er altså, at vores argumentation går på, at det er bedre, at vi har en lovgivning, når vi skal gå videre ad den vej, end at vi ikke har en lovgivning. Vi er uenige i argumentationen, der hedder »være end intet«.

Wilhjelm (VS):

Vi havde diskussionen ved anden behandling, siger hr. Gade. Det er kun delvis rigtigt, for vi havde en diskussion ved anden behandling, men den forløb, som det nødvendigvis må være ved anden behandling, før man kendte resultatet af afstemningen om de ændringsforslag, som SF støttede, og som var stillet af os. Under de forudsætninger kunne jeg godt se en vis logik i, at SF sagde: det er bedre end ingenting at have det udgangspunkt. Men det, der blev demonstreret ved afstemningen om ændringsforslagene, var, at de radikale og socialdemokratiet under ingen omstændigheder vil give disse såkaldte offentlige repræsentanter nogen form for rettligheder og pligter – end ikke de allermost beskedne, som SF indrømmede at vores ændringsforslag i virkeligheden indeholdt. Derfor kan man ikke længere tale om et udgangspunkt. Det blev klart fastslået i sidste uge, at det overhovedet kun er SF og VS, der ønsker at give den ordening et indhold. Derfor synes jeg ikke, det på nogen som helst måde kan være rimeligt længere at snakke om den som et udgangspunkt for noget, der

kunne blive bedre. Det blev klart dementeret af de radikale og socialdemokratiet i sidste uge.

Om ikke andet, så vil jeg godt bede om SFs holdning til ordningen, som den ser ud i dag, uden alle mulige fede illusioner om, at det kan man nok få lavet om engang – imod alle de staver, man løb sig i livet i sidste uge, imod den virkelighed, de radikale og socialdemokratiet faktisk repræsenterer i deres holdning dér. Hvis vi nu holder os til ordningen, som den ser ud, hvis vi nu holder os til ordningen, som den faktisk har virket i disse 7 år, er den så bedre eller værre end ingenting?

Erling Jensen (S):

Jeg skal da ikke foregribe svaret fra hr. Gade til hr. Wilhjelm, men når hr. Wilhjelm spørger, om denne ordening er bedre eller værre end ingenting, så er svaret: den er bedre end ingenting, og den er formentlig så god, som der er et flertal for at gøre den i dette ting.

Den har medvirket til, at vi i pengeinstitutternes bestyrelser har fået en større bredde, end der ellers ville have været. Den betyder, at der findes en repræsentant i disse pengeinstitutter, der føler et særskilt ansvar over for samfundet. Disse repræsentanter har i en række tilfælde henvendt sig til skiftende ministre, når de følte sig utrygge. De har i en række andre tilfælde henvendt sig til bank- og sparekassetilsynet, når de fandt, at den utryghed, de sad med, var noget, der vedrørte lovgivningen og kontrollen fra bank- og sparekassetilsynet.

Det er min opfattelse, at vi har den ordening, som er maksimum af, hvad vi for nærværende kan forvente at få accept af i dette ting, og at den klart er bedre end ikke at have samfundsrepræsentanter. Vi har fået dels en større bredde i sammensætningen af bestyrelserne, dels nogle mennesker, der i kraft af deres udpegning føler et særskilt samfundsansvar, gør det gældende i bestyrelserne og i særlig vanskelige situationer gør det gældende over for ressortministeren eller over for bank- og sparekassetilsynet.

Gade (SF):

Ved første behandling kom jeg med en række kritiske bemærkninger om den måde,